

2012. december 2. – Advent 1. vasárnapja – Lk 21,25-28.34-36
„Virrasszatok és imádkozzatok!”

„A világ fiai a maguk módján okosabbak a világosság fiainál” (Lk 16,8). Jézus mondását méltán vonatkoztathatjuk a karácsonyi készüllet idején a céltudatos és előrelátó kereskedelemre. Az egyik nagy áruházlánc reklámújságja már októberben hívta az embereket karácsonyi vásárlásra. Ünnepi programajánlatában hívott adventet ünnepelni, jóval az adventi időszak megkezdése előtt. A világ fiai okosak: megtoldották az adventi időszakot. A világ fiai okosak, mert van célkitűzésük, és a cél mellé megfelelő eszközöket, reklámot, programokat, rendelnek.

Mit csinálunk mi, a világosság fiai? Hagyjuk magunkat a reklám mézesmadzagja által önállóan bábfiguraként mozgatni? Vagy az adventi idő valódi tartalmának megfelelő lelki célt és lelki programot tűzünk ki magunknak? Mit tartunk fontosabbnak a karácsonyi készülletben: az ajándékbeszerzést, vagy a lelki ajándékok elnyerését? Kire hallgatunk: a reklámokra, vagy Jézusra?

Jézus, a következőkre figyelmeztet bennünket az adventi időszak kezdetén:

„El ne nehezedjék szívetek tobzódásban, részegeskedésben és az evilági gondokban!” Mindenki tudja, hogy az alkohol hatására mennyire el tud nehezedni a fej, átvitt értelemben a szív is. A szenvedély teljesen meg tudja változtatni a szív érzéseit, ki tudja vetkőztetni az embert emberi méltóságából. De Jézus kijelentése szerint az e világi gondok is okozhatják a szív elnehezedését. A megélhetési nehézségek, a munkahely elvesztésének fenyegetése, a gyermeknevelésben előforduló kudarcok és tehetetlenségek, a munkahelyi környezetben előforduló rosszindulatú fecsegés és gáncsoskodás – ez mind okozhatja a szív elnehezedését. Az elnehezedett szívű ember lelkileg könnyen elcsügged, elfásul, Istennel való kapcsolata is lazul. Elmarad a szellemi fejlődés, elmarad a karitatív tevékenység, nem készül a közösségi találkozókra. Az elnehezült szívű ember hasonlít ahhoz a madárhoz, amelynek szárnya csupa sár: nem tud repülni. Égi napsugár van szükség ahhoz, hogy lerázhassa a szárnyaira tapadt sarat.

„Virrasszatok és imádkozzatok szüntelenül” – ajánlja Jézus. Az imádság az égi napsugár, amely leszárítja a madár szárnyáról a sarat. Az Istennel való párbeszéd meg tudja szabadítani az elnehezült szívű embert a lélek ólomterheitől. Az imádság fel tudja szítani az Istenbe vetett bizalmat és az iránta való szeretetet. Virrasztani és imádkozni! Ez a mi adventi lelki programunk. Amikor a szülők virrasztanak beteg gyermekük fölött, amikor virrasztva dolgoznak a családért, szeretetből teszik. De amikor imádkozom, azt is hasonló virrasztó szeretettel tegyem, s akkor majd újra szárnyalni tud a lélek.

Jézus tehát maga adja meg adventi programunkat és célkitűzésünket: Szívetek el ne nehezedjen, virrasszatok és imádkozzatok!

[Gyűrű Ferenc, Egyed]

„Akkor aztán meglátják az Emberfiát felhőn érkezőként, nagy erővel és dicsőség közepette.”

(Lk 21,27)

- Mennyire hat rám, ha nagy erőt látok valakinél?
- Mekkora erőt érzek magamban? Mire?
- Van-e bennem féltékenység mások iránt?

[Angel]